

DE ELSKER EDDERKOPPER

AF [TRINEROSS](#) 05/01/2016 [ANMELDELSER](#)

Installationshot fra Den Frie, 2015: Lior Zilberstein

En iransk kunstnertrio med international succes gæster Den Frie Udstillingsbygningens nye, underjordiske lokaler. Her skaber de en anden verden, der både er voldsom og generøs, velkendt og fremmedartet

Those Who Love Spiders, and Let Them Sleep in Their Hair, Den Frie Udstillingsbygning, Oslo Plads 1, København Ø. Til 28. februar, 2016. fem hjerter

Dem, der elsker edderkopper og lader dem sove i håret, er i amerikanske Richard Brautigans digt 'The Return of the Rivers' fra sidst i 1960'erne: børn. Uskyldige, tillidsfulde børn, der bebor en anden verden end vores. Når de to linjer af det meget længere digt nu er endt som overskrift på en udstilling af tre unge iranske kunstnere, så siger det en hel del mere, end man måske skulle tro.

Ramin Haerizadeh (f.1975), Rokni Haerizadeh (f. 1978) og Hesam Rahmanian (f. 1980) er dog hverken særlig uskyldige, tillidsfulde eller udsendinge fra en bedre verden. Måske ligefrem tvært imod. Men de er visuelle poeter. Og så er de særdeles

godt orienteret om både vores vestlige kultur, hvor man finder blandt andre Richard Brautigan, og den iranske, der på adskillige punkter er markant anderledes.

Sjældent har betegnelsen 'totalinstallation' været mere passende end det er tilfældet lige nu i den nye kælderetage af Den Frie Udstillingsbygning, som Rahmanian og de to gange Haerizadeh i den grad har indtaget med egne og omkring tyve andre kunstneres værker. Gulvet er bemalet, væggene behængt med malerier, tegninger og ting udført af mange forskellige kunstnere, mens hele rummet fyldes af lyd.

Hesam Rahmanian har malet manden med svanen, men han deler også væggen med Etel Adnan, Thomas Rowlandson og R.B. Kitaj. Foto: Lior Zilberstein

Det er et totalt bombardement af sanserne, men et venligt, imødekommende og generøst et af slagsen. Her er så meget at kigge på, bevæge sig omkring i og lytte til, så mange og meget forskellige indtryk af dechifrere. Ét af dem er noget sært hjemligt, hvilket sikkert skyldes, at trioens både bor og arbejder sammen i Dubai og ofte tager deres fælles hjem som udgangspunkt.

Selv kalder de arbejds- og livsformen 'kollektivt individuelt', hvilket skal forstås sådan, at de både indgår i et fællesskab og samtidig hver bidrager med noget unikt, det være sig input eller egentlige værker. Derfor optræder de også hver for sig på udstillingen, hvor Ramin Haerizadehs blandt andet bidrager med en kæmpe collage, 'Fiddler on the Roof', der på én gang er morsom og makaber.

Centralt står en kvindefigur, sammensat af fire dele: rørføring, et anatomisk kig ind i underlivet, torsoen af et pigebarn, der krammer sin bamse og øverst et delvist tilsløret ansigt med skrifttegn på kinderne og masser af latinske betegnelser for mundens bestanddele.

Kvinden er skiftevis stærk og stækket, fanget i fortiden og fuldstændig frisat. Aflæsningen ændrer sig hele tiden, måske fordi der er henvisninger her, der går hen over hovedet på den vestlig besker, måske fordi det er meningen. Jeg kan i alle tilfælde godt forestille mig, at det er sådan, portrættet af en iransk kvinde må være: multifacetteret og smukt.

Mere rendyrket morsom er kvinden i trioens fælles filmværk, 'Foolad', der åbenbart har hentet sin titel fra en iransk fodboldklub. Filmen har netop været vist på CPH:DOX og følger en sortklædt, kvindelig ninja, der som i et computerspil møder forskellige modstandere. Forskellen er bare, at hun skyder med forvandlingskugler, så det tiltænkte offer bliver til en mavedansende zebra (jo, det er sandt!).

Ramin Haerizadeh: 'Fiddler on the Roof'. Eget foto

Men selv når det er sjovest, er der aldrig tale om spøg for spøg. Her er hele tiden også noget, man bør tage særdeles alvorligt. For selvom 'Those Who Love Spiders, and Let Them Sleep in Their Hair' som sagt er en visuel velsignelse af overflod, så synes jeg samtidig der ligger en understrøm af nihilistisk intellektualisme, radikalitet og en dyb sorg, man sjældent ser i vestlig kunst.

Installationshot fra Den Frie, 2015: Lior Zilberstein

Mødet med trioens totalinstallation kommer således både til at handle om kunstnerens multikulturalitet og, ikke mindst, de øjne, man selv har med sig på udstillingen. Til daglig tænker de færreste meget over, hvordan disse øjne er konstrueret rent kulturelt,

simpelthen fordi de fungerer fint i vores egen kontekst.

Men når man enten flytter sig rent fysisk eller brudstykker af en anden kultur kommer til én, som det her er tilfældet, opdager man pludselig, at det, man troede var helt naturligt i virkeligheden er kulturelt bestemt.

Se også:

- [Bare klø dig, kalv!](#)
- [Gør det ondt når du ler?](#)
- [Bjørn Wiinblads dekadence](#)
- [Susette Cathrine Holten født Skovgaard: Talentet, der blev glemt](#)
- [Shirin Neshats flydende fortælling](#)

TAGS [Den Frie](#), [Den Frie Udstillingsbygning](#), [Etel Adnan](#), [Hesam Rahmanian](#), [Iran](#), [R.B. Kitaj](#), [Ramin Haerizadeh](#), [Richard Brautigam](#), [Rokni Haerizadeh](#), [Thomas Rowlandson](#).[BOOKMARK](#) [PERMALINK](#).

[« Til søs med Superflex](#)

[Ekstrakten anno 2015 »](#)

KOMMENTARER

Pingback: [skydiving long island](#)

Pingback: [garcinia cambogia extract does it work](#)

Pingback: [Who can set up a 403b account](#)

Pingback: [hotels burlington nc](#)

Pingback: [water slide](#)

Pingback: [hotels rocky mount nc](#)

Pingback: [interserver coupon](#)

Pingback: [interserver coupon](#)

Pingback: [how to](#)